

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobkyně: **F. B.**, narozená dne X
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Štěpánem Pastorkem, Ph.D.
sídlem Španělská 770/2, 120 00 Praha 2

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2025, č. j. OAM-1156/ZA-ZA11-K10-R2-2023

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2025 č. j. OAM-1156/ZA-ZA11-K10-R2-2023 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 15 609 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobkyně.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 9. 2025 č. j. OAM-1156/ZA-ZA11-K10-R2-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“).

II. Obsah žaloby

2. Dle žalobkyně žalovaný pochybil při hodnocení první části jejího azylového příběhu (konfrontace se silovými složkami režimu v Í. v únoru 2022), když shledal její výpověď za celkově nevěrohodnou, nedostal požadavkům Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) obsaženým v rozsudku ze dne 21. 5. 2025 č.j. 7 Azs 212/2024-58 (dále jen „zrušující rozsudek NSS“), který vytkl nepřesvědčivé vyloučení možného vlivu duševní poruchy žalobkyně na její potíže s pamětí. Připustila, že určité rozpory se v jejích výpovědích objevily, nicméně tyto přičítá svým duševním problémům, kdy trpí potížemi s pamětí a soustředěním a léčí se u psychiatra, je tak přirozené, že se objevily určité nesrovnalosti, které však nesvědčí o celkové nevěrohodnosti. Namítala, že výslechy trvaly až sedm hodin, tlumočnick používal jiný dialekt perštiny (viz pohovor dne 24. 4. 2025). Žalovaný opět zpochybňoval vyjádření odborníků ohledně zdravotního stavu žalobkyně, což však řádně nezdůvodnil, pouze prezentoval svůj laický pohled na věc. Žalobkyně trvala na zprávě MUDr. B., kterou nijak neovlivňovala. Žalovaný se přes pokyn NSS opět uchýlil k laickému posouzení zdravotního stavu žalobkyně a jeho vlivu na její výpověď. Pokud měl žalovaný pochybnosti o relevanci odborných zpráv, měl zajistit odborné vyšetření žalobkyně odborníkem dle svého výběru, nikoli činit nepodložené závěry o nevěrohodnosti založené na laickém posouzení zdravotního stavu. Předaslala, že je na 11. 11. 2025 objednána na nové vyšetření ohledně ADHD, kdy po obdržení lékařské zprávy tuto soudu doloží.
3. Dále poukazovala na to, že při pohovorech docházelo k nedorozuměním ohledně popisu násilí, kterému byla v Í. vystavena, záměně pojmů *fyzické násilí* a *sexuální útok/znásilnění*, NSS pak označil jako pochopitelné, že znásilnění nepodřadila pod pojem fyzické napadení (s ohledem na kulturní rozdíly a kvalitu tlumočení). Přesto žalovaný v napadeném rozhodnutí stále argumentoval tím, že nekonzistentně vypovídala o tom, kolikrát byla napadena, a znásilnění nezmínila při dotazu na fyzické napadení. Žalovaný při posuzování možného vlivu jazykových a kulturních rozdílů opět jednal dle svého subjektivního dojmu. Uvedla, že nesrovnalosti ve výpovědích jsou důsledkem její psychické poruchy, se kterou se léčí.
4. Ke svému postavení jako zranitelné osoby žalobkyně namítala, že navzdory připomínce NSS žalovaný svůj přístup nezměnil, nezacházel se žalobkyní jako se zranitelnou osobou, pohovor dne 24. 4. 2025 opět trval minimálně šest hodin, byl veden ve zřejmém rozporu se zásadami Praktické příručky EASO k vedení azylového pohovoru, která doporučuje

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

postupovat v případě obětí znásilnění obzvlášť opatrně a citlivě a akceptovat, pokud žadatel nebude schopen či ochoten o některých traumatických událostech podrobně hovořit. Žalobkyně též vypověděla, že její psychické potíže začaly přibližně v době incidentu (znásilnění), žalovaný však tomu nevěnoval pozornost a nezkoumal, zda nemohly souviset s jejím zadržením (tj. traumatickým prožitkem) a zda tento faktor nemohl ovlivnit fungování její paměti i chování během pohovorů. Žalovaný pak kladl žalobkyni k tíži, že se nechovala jako „správná“ oběť znásilnění, nelze se ubránit dojmu, že pojal k žalobkyni antipatii, což má vliv na jeho rozhodnutí. Žalovaný selektivně hodnotil pouze některé aspekty případu, a to v neprospěch žalobkyně, jsou dány pochybnosti o jeho objektivitě. Poukázala na vymezení zranitelné osoby dle zákona o azylu, žalovaný nikdy neurčil, zda je žalobkyně zranitelnou osobou. Ve smyslu zrušujícího rozsudku NSS, pokud měl žalovaný pochyby o věrohodnosti předložených lékařských zpráv, měl provést odborné vyšetření sám resp. za pomoci jím určeného lékaře, což však neučinil a žalobkyni to nelze klást k tíži. Toto pochybení se promítlo i do vedení pohovorů, kdy bylo k žalobkyni přistupováno tak, že zranitelnou osobou není.

5. K odůvodněným obavám z pronásledování uvedla, že pokud žalovaný nesprávně posoudil její věrohodnost ohledně první části azylového příběhu (před odchodem z Í.), nesprávně vyhodnotil i odůvodněnost obav z pronásledování pro případ návratu, a tudíž i důvodů pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný v napadeném rozhodnutí s odkazem na zprávu Norska uvedl, že rizikovost návratu do Í se odvíjí od toho, zda byla osoba v hledáčku zájmových struktur před odjezdem, v případě žalobkyně se však s odkazem na nevěrohodnost její výpovědi touto rizikovostí vůbec nezabýval; již to je vadou, pro kterou je třeba napadené rozhodnutí zrušit. K dalším částem azylového příběhu (zřeknutí se víry a postoj žalobkyně proti íránskému režimu v České republice) žalovaný pracoval selektivně se shromážděnými podklady, aby navodil dojem, že situace návratu žalobkyně do vlasti nebrání. Pominul však, že po září 2022 se tamní politická situace výrazně změnila, probíhaly masivní represe i proti osobám, které dříve nebyly terčem zájmu, rovněž bezproblémové vycestování nemusí vždy znamenat nezájem státních orgánů (viz rozsudek NSS č.j. 10 Azs 254/2017-40), Í. a Í. žijící v zahraničí čelí nyní zvýšenému monitorování jejich aktivit, po návratu mohou čelit podezření, že působili proti zájmům režimu, zvlášť pokud se účastnili protestů na podporu ženských práv, k tomu odkázala na články z médií. Žalovaný též přehlédl, že se v době nepřítomnosti na žalobkyni vyptávali příslušníci bezpečnostních složek u její matky, což svědčí o změně situace v zemi původu ve vztahu k žalobkyni, k tomu odkázala na zprávu Belgického státního Generálního komisaře pro uprchlíky ze dne 16. 10. 2024.
6. Dále namítala, že žalovaný nesprávně posoudil i hrozby pro žalobkyni z důvodu jejího ateismu, kladl nepřiměřený důraz na údajnou sekularizační tendenci ve společnosti, aniž by zohlednil, nakolik je režim skutečně sekularizaci nakloněn. Uvedla, že Í. je silně nábožensky založenou společností, kde hrozí trest smrti za urážku proroka a kde stoupl počet poprav. Zpráva Nizozemska, ze které žalovaný vycházel, přitom uvádí, že ženy jsou disproporčně terčem vynucování náboženské poslušnosti a hrozí jim postih za nerespektování náboženství.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

7. Shrnula, že její situace naplňuje důvody pro udělení azylu dle § 12 písm. a) a b) zákona o azylu, a to pro její protirežimní činnost, účast na demonstracích, konverzi k ateismu a odpadlictví od islámu, a dále i pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a odst. 2 písm. a) a b) zákona o azylu. Rovněž odkázala na zprávy o zemi původu ohledně stavu lidských práv v Í., které jsou však dle žalobkyně i notorietami, které není třeba prokazovat. Odkázala tedy na Zprávu Freedom House – Í. 2024, Zprávu Amnesty International – Human Rights in I.: Review of 2024/25 a Zprávu Ministerstva zahraničních věcí USA – 2023 Report on International Religious Freedom: I..
8. Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení.

III. Další vyjádření žalobkyně

9. Žalobkyně ve vyjádření ze dne 14. 11. 2025 uvedla, že dokládá lékařskou zprávu ze dne 11. 11. 2025 z vyšetření na klinice AdiCare. Touto zprávou osvědčuje svou dlouhodobou snahu prokázat jí tvrzený psychický stav, který se v řízení projevoval zejména poruchami paměti. Nově jí byla diagnostikována též posttraumatická stresová porucha, která však podle všeho byla přítomna i po celou dobu správního řízení, neboť mezi její typické projevy patří poruchy paměti, deprese a úzkostné stavy. Namítala, že žalovaný měl od počátku zohlednit její psychický stav a přistupovat k ní jako k potenciálně zranitelné oběti, namísto toho se však nepochopení psychického znevýhodnění žalobkyně promítalo do zjevné antipatie vůči ní a neschopnosti posuzovat její výpovědi objektivně a citlivě. Odkázala na rozsudek SDEU ve věci C-283/24 B. Měla za to, že pokud v průběhu řízení vznikly pochybnosti o skutečném zdravotním stavu žalobkyně, žalovaný měl a mohl nařídit její lékařské vyšetření za účelem osvědčení skutečného stavu věci. Přiložila lékařskou zprávu psychiatra ze dne 11. 11. 2025.
10. Žalobkyně ve vyjádření ze dne 15. 3. 2026 doplnila, že aktuálně na území (nejen) Í. probíhá válka mezi USA, I. a Í., jedná se o totální konflikt, který dopadá na celé území státu, kdy přes deklarovanou snahu o útoky na vojenské a prorežimní cíle zemřelo i mnoho civilistů, případný návrat žalobkyně do země původu by tak byl v rozporu se zásadou non-refoulement. Uvedla, že současnou situaci v Í. není třeba prokazovat, jedná se o notorietu, o které pravidelně informují česká i světová média a která má dalekosáhlý dopad na řadu států. Měla za to, že bez ohledu na § 75 odst. 1 s.ř.s. soud musí k této situaci přihlídnout. Současná situace v Í. je však velmi nepřehledná a žalobkyně tudíž ani neodkazuje na žádné konkrétní zprávy, pravděpodobnost další eskalace je velmi vysoká. Její návrat do země původu tedy aktuálně není vůbec možný, neboť by byla vystavena vysokému riziku.
11. Ve vyjádření ze dne 23. 3. 2026 doplnila své tvrzení o tom, že je zranitelnou osobou, poukázala na závěry recentního rozsudku NSS ze dne 24. 10. 2025 č.j. 5 Azs 332/2024-62, kde se vyjadřoval k zacházení se zranitelnými osobami. V dané věci žalovaný měl indicie k tomu, že žalobkyně může být zranitelnou osobou (jak uvedl též Nejvyšší správní soud), přesto to v řízení nereflektoval a vedení řízení tomu nepřizpůsobil.

IV. Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

12. Žalovaný popřel oprávněnost žalobních námitek a nesouhlasil s nimi, neboť neprokazují nezákonnost napadeného rozhodnutí.
13. Dle žalovaného nebyly dány podmínky k udělení azylu dle § 12 zákona o azylu, azylový příběh žalobkyně o jejích problémech se státní mocí v Í. považoval za celkově nevěrohodný, nelze tedy dovozovat, že by vycestovala z důvodů politického pronásledování. Žalobkyně navíc opustila vlast z důvodu studia v zahraničí zcela legálně a bez administrativních omezení na svůj pas a vízum přes přísně strážené letiště v T. řízené elitními revolučními gardami, kde jsou prováděny robustní kontroly zahrnující manuální i elektronické kontroly dokladů. Přes tvrzení žalobkyně, že tato byla 8x zatčena a politicky aktivní, vycestovala prokazatelně s plným vědomím íránských orgánů. Nelze tedy usuzovat, že by byla pro režim významná, nežájem státní moci o její osobu je zřejmý.
14. K obecné situaci íránských žen a dodržování lidských práv je třeba uvést, že tyto skutečnosti nejsou nijak svázány s konkrétním azylovým příběhem žalobkyně.
15. Žalobní námitky nejsou způsobilé zpochybnit závěry žalovaného, které v logickém sledu a srozumitelně reagují na zjištěné skutečnosti. Ve svém postupu neshledal pochybení, důvody pro udělení mezinárodní ochrany absentují.
16. Žalovaný též vyvinul patřičné úsilí, aby zjistil skutečný zdravotní stav žalobkyně a vliv domnělého onemocnění ADHD na její výpověď, konkrétně se na to zaměřil zejména u pohovorů dne 24. 4. 2025 a 27. 6. 2025. I kdyby však žalobkyně měla ADHD, má žalovaný důvodné pochybnosti o prezentované míře vlivu jejího zdravotního problému s „nesoustředěním“ na její výpovědi. Žalobkyně nepředložila takové lékařské zprávy, jejichž obsah by prokazoval, že trpěla amnézií, měla potíže s dlouhodobou pamětí a že by si v důsledku toho neměla pamatovat významné a zásadní skutečnosti jejího azylového příběhu.
17. Upozornil, že v případě dotyčné se objevuje opakovaná „strategická“ změna skutkových sdělení v závislosti na okolnostech, kdy je konfrontována s nesrovnalostmi. Měl za to, že problémy s nesoustředěností a poruchou paměti jsou v tomto případě zcela nepřesvědčivé jako vysvětlení pro rozporuplnost výpovědi, jež je ovšem tak závažná, že podkopává věrohodnost jejího azylového příběhu jako celku. Důkazem jsou protokoly o pohovorech, na které odkázal, přičemž na jejich vyhodnocení nemusí být specialistou z oboru psychologie. Argumenty žalobkyně byly podrobně vypořádány v napadeném rozhodnutí.
18. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu pro její nedůvodnost v plném rozsahu zamítl.

V. Obsah správního spisu

19. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně, státní příslušnice Í. i. r., podala dne 22. 8. 2022 v České republice žádost o udělení mezinárodní ochrany, ke které poskytla dne 25. 8. 2023 údaje, uvedla, že se z důvodu své politické aktivity nemůže vrátit do vlasti, hrozilo by jí tam zadržení a uvěznění.
20. Při pohovoru dne 25. 8. 2023 úvodem uvedla, že se cítí zdravá, je schopná pohovoru, v průběhu žalobkyně své důvody rozvedla, z vlasti odcestovala v únoru 2022 z důvodu

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

studia magisterského studijního programu na ČZÚ v Praze, vyřídila si vízum a legálně vlast opustila, měla dlouhodobý pobyt za účelem studia, ale kvůli pochybení o něj přišla, právník jí poradil požádat o azyl, v ČR žije a studuje její sestra, žalobkyně nyní nestuduje, ale chce se přihlásit na další studium. Popisovala svou účast na demonstracích ve vlasti, a to v letech 2018, 2019, a své opakované zadržení policií v letech 2018, 2019 a 2020, při tom nepoukazovala na násilné chování policie vůči své osobě během zadržení, vždy byla poté bez následků propuštěna, nebyla obviněna ani jinak stíhána či pokutována. Uváděla též své protirežimní příspěvky na sociálních sítích, které však již smazala. Rovněž uváděla, že při svém pobytu v Praze se účastnila tří demonstrací na podporu íránských žen. Je bez náboženského vyznání. Od události v roce 2020 navštěvuje psychologa a psychiatra, začala mít deprese a ztrátu paměti, léčí se i v ČR a užívá léky. Závěrem uvedla, že chtěla v ČR studovat, udělala však chybu, a proto musela požádat o azyl, k tlumočení ani obsahu protokolu neměla žádné námítky.

21. Dle lékařské zprávy MUDr. J. U. ze dne 25. 8. 2022 se žalobkyně u něj léčí od 4. 5. 2022, měla symptomy depresivní, občas úzkostné, užívá specifikované léky.
22. Dne 22. 11. 2023 byl s žalobkyní proveden podrobný doplňující pohovor, úvodem uvedla, že se cítí zdravá, je schopná pohovoru, k tlumočení ani obsahu protokolu žalobkyně neměla námitek.
23. Dle lékařské zprávy MUDr. A. B., psychiatrie, ze dne 27. 11. 2023 se u ní žalobkyně léčí od září, v popředí jejích obtíží jsou úzkostné a depresivní symptomy, je důvodné podezření, že od dětství trpí nediodnostikovanou ADHD, zatím je léčena vyššími dávkami antidepresiv a anxiolytik, lékařka doporučuje specializované vyšetření na ADHD, které jí způsobuje obtíže spojené s neklidem, nesoustředěností resp. neschopností soustředit se delší dobu, než je krátký časový úsek. K tomu žalobkyně přiložila své vyjádření ze dne 29. 11. 2023.
24. Žalovaný shromáždil celkem pět zpráv týkajících se bezpečnostní a politické situace v zemi původu, včetně otázek svobody vyznání a situace náboženských menšin.
25. Dle protokolu o seznámení se s podklady pro vydání rozhodnutí ze dne 19. 12. 2023 se žalobkyně nedostavila k seznámení se s podklady, byť před tím správnímu orgánu avizovala, že se dostaví a vyžádala si přítomnost tlumočnicka. Následně dne 21. 12. 2023 předložila své vyjádření v řízení a k důkazu navrhla dvě další zprávy o zemi původu.
26. V rozhodnutí ze dne 4. 1. 2024 č.j. OAM-1156/ZA-ZA11-K10-2023 žalovaný neudělil žalobkyni mezinárodní ochranu v žádné její formě, vycházel zde zejména z nevěrohodnosti výpovědi žalobkyně. Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 7. 8. 2024 č.j. 4 Az 6/2024-39 žalobu zamítl.
27. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 2. 2025 č.j. 7 Azs 212/2024-58 shora uvedené rozhodnutí žalovaného i shora uvedený rozsudek městského soudu zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. NSS se věnoval zejména posouzení věrohodnosti žalobkyně, nesdílel závěr městského soudu, že žalovaný podrobně a přesvědčivě popsal, proč je třeba (celý) azylový příběh stěžovatelky považovat za nevěrohodný. Nicméně, NSS nijak nepředjímal, zda je azylový příběh žalobkyně skutečně věrohodný a nepředurčoval, že žalobkyni musí být mezinárodní ochrana udělena. Považoval však za nezbytné její tvrzení hodnotit velmi obezřetně a dostatečně reflektovat její stav a z něho

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

plynoucí omezení. NSS dále vytkl, že od chvíle, kdy žalobkyně zmínila, že byla bezpečnostními složkami fyziky napadena (znásilněna), měla být považována za potenciálně zranitelnou osobu a žalovaný měl tuto skutečnost reflektovat, a to ve způsobu vedení pohovoru, nabídkou na jeho vedení osobou stejného pohlaví apod. NSS uzavřel, že závěr žalovaného o nevěrohodnosti azylového příběhu žalobkyně byl přinejmenším předčasný, neboť se opíral zčásti o méně významné okolnosti, zčásti pramenil ze vzájemného nepochopení, v některých ohledech nebyl vysvětlen, některá tvrzení vytrhával z kontextu, nereflektoval odpovědi žalobkyně ve vzájemné souvislosti a především nebyl žalovaný ohledně zásadních skutkových okolností důsledný. Dle NSS tak skutkový závěr, na němž žalovaný vystavěl své rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany, nemohl obstát, závěr o nevěrohodnosti výpovědi žalobkyně neměl oporu ve spisu. Žalovaný se tedy měl zaměřit na zjištění všech azylově relevantních skutečností a měl se jimi zabývat dostatečně podrobně. Pokud bude i nadále pochybovat o věrohodnosti žalobkyně, měl své závěry přesvědčivě a úplně odůvodnit. Při zjišťování relevantních informací pak byl povinen brát v potaz jak zdravotní stav žalobkyně, tak její potenciální status jakožto zranitelné osoby. V případě potřeby měl doplnit podklady nejen o pohovory se žalobkyní a relevantní informace o zemi původu, ale užitečný v tomto kontextu mohl být i například výslech sestry žalobkyně, zejména stran zdraví a situace žalobkyně v zemi původu (incidentů, které se jí měly stát). Žalovaný tedy měl řádně zjistit skutkové okolnosti relevantní pro rozhodnutí o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu.

28. V navazujícím řízení žalovaný provedl se žalobkyní dva doplňující pohovory, a sice dne 24. 4. 2025 a dne 27. 6. 2025.
29. Žalobkyně v řízení předložila lékařskou zprávu MUDr. A. B., psychiatrie, ze dne 27. 11. 2023 (kterou dokládala již dříve), a dále zprávu školní psycholožky ze dne 20. 2. 2024, dle které žalobkyně požádala o vyhodnocení jejích průběžných potíží s pozorností a koncentrací, psycholožka provedla popsání vyšetření (testy), přičemž dle vyhodnocení splňuje kritéria DSM-V pro mírnou prezentaci nepozorného typu poruchy pozornosti s hyperaktivitou (ADHD) (DSM-V 314.00, ICD-10 F90.0). Při přezkoumání některé dřívější akademické minulosti žalobkyně bylo zjištěno, že její dřívější problémy, když se učila číst, mohly být také spojeny s mírou její pozornosti, která někdy vedla k tomu, že dělala chyby z nedbalosti, nadále potřebuje číst text opakovaně, aby si zapamatovala jeho smysl. Byly stanoveny diagnózy: porucha pozornosti s hyperaktivitou, převážně nepozorný typ, středně těžká depresivní fáze, jedna epizoda středního stupně, generalizovaná úzkostná porucha. Dle psycholožky může být zapotřebí, aby specialista (např. psychiatr atd.) provedl další vyšetření v oblasti poruchy pozornosti s hyperaktivitou (ADHD), aby prozkoumal další možnosti léčby kromě současné medikace, úroveň její fungující pracovní paměti, naměřená podle testu TAPS-3, byla v rozmezí nízkého průměru, u lidí s ADHD není neobvyklé, že jejich slabinou je fungování pracovní paměti a také rychlost zpracování, do budoucna se doporučuje, aby absolvovala také kognitivní zhodnocení pro změření její pracovní paměti a rychlosti zpracování.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

30. Předložila též zprávu íránského psychologa ze dne 27. 4. 2025, dle které si žalobkyně stěžovala na příznaky úzkosti, deprese a problémy s ADHD, byla po dobu 6 měsíců u tohoto psychologa na pravidelných vyšetřeních/sezeních, doporučil psychiatrické vyšetření za účelem posouzení možnosti zahájení medikace, aby se stavy deprese, stresu a ADHD dostaly pod kontrolu, pokračování terapie kvůli těmto problémům, v případě potřeby lze poslat ke klinickému psychiatrovi z důvodu zjištění příčin psychologických problémů.
31. Dále předložila zprávu psychiatra MUDr. B. ze dne 17. 7. 2025, dle které má žalobkyni v péči od září 2023. Lékařka uvedla, že v popředí jejích psychických potíží jsou úzkostné a depresivní symptomy a je důvodné podezření, že od dětství trpí nediagnostikovanou ADHD, je léčena vyššími dávkami antidepresiv a anxiolytik, podstoupila specializované vyšetření zaměřené na diagnostiku ADHD, jež potvrdilo přítomnost potíží spojených s neklidem, nesoustředěností resp. neschopností se soustředit delší dobu, než je krátký časový úsek, v kontaktu působí až chaoticky, což je i důsledek jazykové bariéry. V posledním období v souvislosti s válkou na Středním Východě narostly úzkostné problémy, zhoršila se kapacita paměti, nejistota, zhoršení výkonnosti paměti může být i v souvislosti s nezbytnou medikací. Uvedla, že verbální komunikace, speciálně s úřady, je pro žalobkyni náročná a denervující, doporučila ohleduplný a trpělivý přístup.

VI. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

32. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů ve smyslu ust. § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“), a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
33. Soud ve věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož ve věci lze rozhodnout jen na základě listinných důkazů, k nimž měli účastníci možnost se vyjádřit nebo které jsou jim známy, a účastníci ve smyslu tohoto ustanovení souhlasili s projednáním a rozhodnutím věci bez nařízení jednání.
34. Podle ust. § 32 odst. 9 zákona o azylu *při posuzování žaloby ve věci mezinárodní ochrany soud zohlední i nové důležité skutečnosti, které nastaly po vydání rozhodnutí ministerstva, jedná-li se o takové skutečnosti, které se vztahují k možnému pronásledování nebo k hrozbě vážné újmy; v tomto rozsahu není soud vázán žalobními body. Mají-li skutečnosti podle věty první vliv na rozhodnutí správního orgánu ve věci samé, soud napadené rozhodnutí zruší a věc vrátí k dalšímu řízení žalovanému.*
35. Soud se zabýval zejména tím, zda žalovaný dodržel závazný právní názor Nejvyššího správního soudu (v rozsudku ze dne 21. 2. 2025 č.j. 7 Azs 212/2024-58), který dovodil, že závěr o nevěrohodnosti výpovědi žalobkyně neměl oporu ve spisu a uložil žalovanému, aby řádně zjistil skutkové okolnosti relevantní pro rozhodnutí o žádosti žalobkyně o mezinárodní ochranu a dostatečně podrobně se jimi zabýval. Dále měl žalovaný reflektovat, že žalobkyně může být považována za potenciálně zranitelnou osobu. Soud dospěl k závěru, že tento závazný právní názor dodržen nebyl.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

36. Soud v této souvislosti konstatuje, že žalovaný sice vyvinul úsilí k náležitému zjištění skutkového stavu, dostatečně však při tom nereflektoval individuální charakteristiku žalobkyně, jak jí indikoval i Nejvyšší správní soud, v důsledku čehož ani nyní zjištěný skutkový stav neobstojí a nelze jej považovat za dostatečný.
37. Žalovaný provedl se žalobkyní doplňující pohovor dne 24. 4. 2025, kdy pokládal žalobkyni dotazy ohledně jejího zdravotního stavu, žalobkyně při něm opakovaně uvedla, že trpí psychickými problémy, má diagnostikovanou ADHD, depresi, stres a smutek, z toho vychází, že zapomíná, nezapamatuje si věci, bere léky na deprese, stres a na spaní. Na dotaz, kdy začala mít tyto problémy a co je jejich příčinou, uvedla, že tyto problémy pociťovala poprvé zhruba rok nebo dva před tím, než opustila Í., a to v době, kdy na ní byl činěn politický nátlak, tento nátlak na ní byl činěn v průběhu několika let při jejích aktivitách v Í., není to jedna příčina, ale více, je to soubor důvodů a příčin, proto má tyto psychické problémy. Dále popisovala, jak se projevují její problémy s pamětí a uvedla, že kvůli svému onemocnění nebyla schopna pokračovat ve studiu, proto školu opustila a nyní již nestuduje. Byla dotazována na události z Í., kdy mj. ke strávení tří nocí na policejní stanici uvedla, že se snaží na tuto věc zapomenout, bere léky, aby tyto události zapoměla resp. nepřemýšlela o nich, nepamatuje se, kdy to bylo, následně popisovala, že během těchto tří dnů byla dvakrát znásilněna, nerada o tom mluví, je to pro ni bolestivé a ponižující, je i možné, že její psychické problémy pramení z tohoto incidentu. Celý pohovor trval šest hodin (byť byly v jeho průběhu činěny přestávky).
38. Následně dne 30. 4. 2025 žalobkyně předložila žalovanému zprávu psycholožky ze dne 20. 2. 2024 (kterou žalovaný následně nechal přeložit), dle které po provedení určitých testů žalobkyně splňuje kritéria DSM-V pro mírnou prezentaci nepozorného typu poruchy pozornosti s hyperaktivitou (ADHD), psycholožka uvedla diagnózy: porucha pozornosti s hyperaktivitou, převážně nepozorný typ, středně těžká depresivní fáze, jedna epizoda středního stupně, generalizovaná úzkostná porucha. Žalovaný poté se žalobkyní provedl další pohovor dne 27. 6. 2025, který trval celkem pět hodin.
39. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval zdravotním stavem žalobkyně, přičemž dospěl k závěru, že není prokázáno, že má žalobkyně ADHD, neboť nedoložila žádnou zprávu, ze které by tato diagnóza vyplývala, zároveň ani nedoložila zprávu, která by osvědčovala její problémy s pamětí, zejména výpadky dlouhodobé paměti. Ke zprávě psycholožky ze dne 20. 2. 2024 přímo uvedl, že není diagnostikou ADHD. S těmito závěry však nelze souhlasit, neboť psycholožka ve zprávě ze dne 20. 2. 2024 uvádí, že u žalobkyně provedla určité testy, a sice BSC-3, ASRS a TAPS-3, přičemž podle vyhodnocení splňuje kritéria DSM-V pro mírnou prezentaci nepozorného typu poruchy pozornosti s hyperaktivitou (ADHD) (DSM-V 314.00, ICD-10 F90.0). Psycholožka sice v závěru uvedla, že může být zapotřebí provést další vyšetření v oblasti poruchy pozornosti s hyperaktivitou (ADHD), to však nic nemění na tom, že sama psycholožka konkrétní diagnózy (včetně ADHD) ve svém závěru na podkladě vlastních vyšetření provedla. Závěr žalovaného o tom, že diagnóza ADHD z žádné zprávy nevyplývá, je tudíž v rozporu se spisem. Stejně tak je v rozporu se spisem závěr žalovaného, dle kterého žalobkyně nepředložila žádnou zprávu, která by osvědčovala její problémy s pamětí. Jednak dle zprávy psycholožky ze dne 20. 2. 2024 tato provedla s žalobkyní i paměťové

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

dílčí testy, přičemž úroveň její fungující pracovní paměti byla v rozmezí nízkého průměru, dle psycholožky u lidí s ADHD není neobvyklé, že jejich slabinou je fungování pracovní paměti a také rychlost zpracování, což se objevuje též u žalobkyně. Dále žalobkyně doložila zprávu psychiatricky ze dne 17. 7. 2025, dle které se žalobkyni zhoršila kapacita paměti, přičemž zhoršení výkonnosti paměti může být i v souvislosti s nezbytnou medikací. Tyto zprávy tedy evidentně určité problémy žalobkyně s pamětí popisují.

40. Tedy, již ve správním řízení bylo indikováno (a v případě psychických potíží i do jisté míry osvědčeno), že žalobkyně je osobou, které dle svých tvrzení byla obětí znásilnění a dalšího nátlakového jednání ze strany iránských bezpečnostních složek, zároveň trpí psychickými problémy (porucha pozornosti s hyperaktivitou, deprese, stres, úzkosti, problémy s pamětí), pro které dochází k psychiatrovi, podstupuje psychologická vyšetření a konzultace, je medikována, její psychické problémy mohou být zapříčiněny i zacházením, které zažila v Í. (což žalobkyně při pohovoru uvedla). Žalobkyní předložené odborné zprávy přitom sice poskytovaly některé tyto informace, nebyly však příliš podrobné, ani komplexní co do hodnocení příčin potíží žalobkyně, neobsahovaly podrobnější rozbor potíží žalobkyně, nezabývaly se tím, jaký vliv mohou mít potíže žalobkyně na její výpověď, ani neobsahovaly podrobná doporučení, jakým způsobem mají být se žalobkyní vedeny pohovory (s ohledem na uváděnou neschopnost se soustředit po delší dobu, atd.). Soud má za to, že tyto otázky bylo nezbytné zodpovědět před tím, než žalovaný přistoupil k hodnocení věrohodnosti.
41. Soud v této souvislosti poukazuje na čl. 18 odst. 1 alinea 1 procedurální směrnice, dle kterého členské státy stanoví, že má být se souhlasem žadatele provedena jeho lékařská prohlídka ohledně známek, které by mohly vycházet z pronásledování nebo vážné újmy v minulosti, pokud to rozhodující orgán považuje za vhodné pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu podle článku 4 směrnice 2011/95/EU. Alternativně mohou členské státy stanovit, že takovou lékařskou prohlídku si zajistí žadatel.
42. Podle § 10 odst. 5 zákona o azylu ministerstvo v písemném poučení podle odstavce 1 věty třetí informuje žadatele o udělení mezinárodní ochrany o možnosti zajistit si lékařské vyšetření zaměřené na zjištění známek pronásledování nebo vážné újmy.
43. V dané věci sice žalovaný žalobkyni vyzval, aby mu předložila lékařské popř. odborné zprávy ohledně jejích potíží, avšak žalobkyní předložené zprávy neposkytovaly odpovědi na všechny podstatné otázky. Přitom, shora uvedený čl. 18 procedurální směrnice je formulován širěji, než je § 10 odst. 5 zákona o azylu, neboť uvádí, že pokud to rozhodující orgán považuje za vhodné pro posouzení žádosti, má se souhlasem žadatele provést jeho lékařskou prohlídku. Alternativně mohou členské státy v souladu s druhým odstavcem stanovit, že si takovou lékařskou prohlídku zajistí žadatel. Zákon o azylu pak transponuje pouze druhý odstavec čl. 18 procedurální směrnice. Na rozdíl od směrnice tedy zákon o azylu vůbec nepočítá s možností, že by iniciativa k provedení lékařské prohlídky směřovala od žalovaného, který tak má vůči žadateli pouze informační povinnost. Nicméně, i žalovaný nese v azylovém řízení svou část důkazního břemene, přičemž § 10 odst. 5 zákona o azylu má být vykládán eurokonformně (k tomu srov. rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 30. 6. 2021 č.j. 41 Az 50/2020-69 a Krajského soudu v Praze ze dne 24. 7. 2025 č.j. 48 Az 5/2024-47).

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

44. Dle názoru soudu tedy měl žalovaný v dané situaci, kdy byly pochybnosti o zdravotním stavu žalobkyně a o jeho vlivu na její výpověď, z vlastní iniciativy zajistit podrobné psychiatrické a psychologické vyšetření žalobkyně (s jejím souhlasem), které by komplexně a podloženě objasnilo, jakými potížemi žalobkyně trpí, zda má problémy s pamětí a jakého typu, jaké jsou příčiny těchto potíží, jakým způsobem má být k žalobkyni přistupováno v rámci vedených pohovorů, zda a jakým způsobem její potíže ovlivňují její vystupování a výpovědi v rámci pohovorů. Teprve po objasnění těchto rozhodných okolností měl žalovaný přistoupit k hodnocení věrohodnosti výpovědi žalobkyně. Žalovaný sice otázky věrohodnosti posoudil velmi podrobně, ale pokud nejsou náležitě objasněny shora uvedené otázky, nemůže soud toto hodnocení žalovaného přezkoumat, neboť skutkový stav není náležitě zjištěn. S ohledem na to se soud nyní k hodnocení věrohodnosti žalobkyně vyjadřovat nebude.
45. Soud též shledal, že ve shora uvedené situaci komplikovaného zdravotního (zejm. psychického stavu) žalobkyně, tvrzených problémů s pamětí a nesrovnalostí v pohovorech bylo namístě, aby žalovaný provedl též výslech sestry žalobkyně, jak nastínil Nejvyšší správní soud. Soud má za to, že ve složité důkazní situaci, která nastala v případě žalobkyně, mohl právě výslech její sestry pomoci k objasnění některých podstatných otázek, zejména ohledně zážitků žalobkyně z Í. i jejího zdravotního stavu, a žalovaný měl tento výslech provést.
46. Žalobkyně dále v řízení před soudem předložila zprávu psychiatra ze dne 11. 11. 2025, ve které je v úvodní části popsána výpověď žalobkyně, dle objektivního vyšetření žalobkyně přistupuje k vyšetření ochotně, v kontaktu je sdílná, o traumatických tématech téměř neschopna mluvit, odpovídá jen na konkrétní dotazy, ale ani je nerozvíjí, velmi traumatizovaná, myšlení má koherentní, vnímání bez poruch, nálada je depresivní, úzkosti, pocity beznaděje, neustálé flashbacky na násilí, které opakovaně zažívala v mladém věku, včetně sexuálního a fyzického zneužívání a vyhrožování smrtí. Somatické projevy anxiety – stažený žaludek, nevolnost, nadměrné pocení a třes. Projevy ADHD od dětství – dekoncentrace pozornosti, narušená vstřípivost paměti, zapomínání předmětů a událostí, problém s organizací času. Intelektové funkce v normě, mnestické funkce alterovány v rámci ADHD i PTSD, sui myšlenky chronicky, akt. bez tendence k realizaci, hypochondrie, spánek přerušován, noční můry, chuť k jídlu snížena. Diagnostický souhrn: posttraumatická stresová porucha po opakovaném věznění v Í. (psychické, fyzické i sexuální týrání), porucha aktivity a pozornosti, diagnostikováno od dětství, potvrzeno psychologickým vyšetřením 2/2024, doporučena je medikace, jak zavedena, a lidský a empativní přístup se zohledněním přežitých traumat během řízení o udělení azylu.
47. Tuto zprávu však žalobkyně ve správním řízení nepředložila a žalovaný se s ní tudíž nemohl vypořádat. Daná zpráva je sice poněkud podrobnější, než zprávy doložené ve správním řízení, nicméně přesto se nejedná o komplexní zprávu, která by rozlišovala informace sdělené žalobkyní a zjištěné lékařkou, popisovala by metody či vyšetření použité lékařkou, výstupy z těchto vyšetření, jejich hodnocení lékařkou, vztahy mezi zjištěními ohledně zdravotního stavu žalobkyně a její výpovědi ve správním řízení, a další. Tedy, ani tuto zprávu nelze pro potřeby vedeného řízení a hodnocení věrohodnosti žalobkyně považovat za dostačující a nic nemění na shora uvedené nutnosti zajištění

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

komplexního vyšetření žalobkyně. Soud tak ponechá bližší vyhodnocení této zprávy na žalovaném, a to v souvislosti s komplexnějším posudkem, který je třeba zajistit.

48. Pokud jde o hodnocení zranitelnosti, dle Nejvyššího správního soudu měla být žalobkyně od okamžiku, kdy zmínila znásilnění, považována na potenciálně zranitelnou osobu a takto k ní mělo být nadále přistupováno, např. způsobem vedení pohovoru, nabídkou na jeho vedení osobou stejného pohlaví, apod.
49. Soud k tomu konstatuje, že žalovaný vyhověl tomuto požadavku, když další pohovory se žalobkyní byly vedeny osobou stejného pohlaví. Z hlediska přístupu žalovaného k žalobkyni při vedení těchto pohovorů však soud rovněž považuje za podstatné, že nebyla dostatečně objasněna otázka zdravotního stavu žalobkyně, jeho příčin a možného vlivu na výpověď žalobkyně (jak již soud uvedl). Pokud k tomu nedošlo, nemohl žalovaný náležitě určit, zda a z jakých důvodů je třeba žalobkyni považovat za zranitelnou osobu, jakým způsobem mají být vedeny pohovory s ní, jaká omezení je třeba přitom respektovat, v jakém časovém rámci je třeba pohovory konat, a podobně. S ohledem na absenci těchto zjištění tedy ani soud nemůže nyní přístup žalovaného při pohovorech blíže hodnotit.
50. Žalobkyně dále vznesla námitky proti tlumočení s tím, že tlumočník používal jiný dialekt perštiny. Soud tyto námitky nepovažuje za důvodné. Při pohovoru dne 27. 6. 2025 žalobkyně uvedla, že si s tlumočníkem rozumí a nemá problémy, v závěru neuplatnila žádné námitky. Při pohovoru dne 24. 4. 2025 uvedla, že tlumočník hovoří perštinou z Afghánistánu a ona perštinou z Í., jsou tam však pouze nepatrné rozdíly a s tlumočníkem si rozumí, byla poučena, že v případě nejasností má upozornit správní orgán, následně si žalobkyně na nic nestěžovala. Teprve ve vyjádření ze dne 30. 4. 2025 uvedla, že při tlumočení mohlo dojít k nedorozuměním či chybám v překladu, neuvedla však, k jakým. Nicméně, jak uvedl Nejvyšší správní soud, je třeba zohledňovat kulturní rozdíly i kvalitu tlumočení. Je pochopitelné, že během procesu tlumočení může dojít k určitým nesrovnalostem či nepřesnostem, přičemž žalovaný by se měl pokusit o jejich vyjasnění a své závěry založit na klíčových aspektech výpovědi.
51. Žalobkyně též vznesla námitky proti vypořádání jejích důvodů souvisejících s ateismem, účastí na demonstracích v ČR a dlouhodobým pobytem v zahraničí, rovněž namítala, že došlo k zásadní změně situace v Í., kdy aktuálně zemi původu ovládá ozbrojený konflikt, který je tzv. totálním konfliktem. Soud shledal, že je důvodná námitka ohledně významné změny situace v zemi původu, přičemž s ohledem na to považuje za nadbytečné, aby se nyní blíže zabýval tím, zda žalovaný správně posoudil okolnost ateismu žalobkyně, protirežimních aktivit v České republice i dlouhodobého pobytu v zahraničí. Na hodnocení protirežimních aktivit žalobkyně v ČR mají ostatně vliv i shora uvedené nedostatky ve zjišťování skutkového stavu.
52. Žalobkyně ve svém vyjádření ze dne 15. 3. 2026 uvedla, že současný ozbrojený konflikt v Í. je notorií, kterou není potřeba v řízení prokazovat, s ohledem na to nepřiložila ani žádné konkrétní zprávy. Žalovaný se k těmto otázkám nijak nevyjádřil.
53. Soud tak v této souvislosti odkazuje na recentní rozsudek zdejšího soudu ze dne 10. 4. 2026 č.j. 4 Az 26/2025-83, s právní mocí dne 17. 4. 2026, který je žalovanému znám a kde soud provedl dokazování ohledně aktuální situace v Í. V tomto rozsudku soud zjistil, že

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

aktuálně došlo v Í. k eskalaci bezpečnostní situace a k významné změně poměrů v souvislosti s útoky USA a I. na Í. z konce února 2026, v současné době mezi těmito státy probíhá rozsáhlý mezinárodní ozbrojený konflikt. K důkazu provedl zprávu ČTK ze serveru www.ceskenoviny.cz ze dne 8. 4. 2026 *Í. a I. pokračují ve vzájemných úderech*, T. odmítl požadavky USA, ze které vyplývá, že S. s. a I. zahájily 28. února úder proti Í., které zažehly regionální válku, T. a jeho spojenci v odvetě začali drony, balistickými střelami a raketami útočit nejen na I. a na americké vojenské objekty na Blízkém východě, ale i na civilní cíle včetně ropné infrastruktury v okolních arabských zemích. Provedl k důkazu i zprávu ČTK ze serveru www.ceskenoviny.cz ze dne 9. 4. 2026 *Zástupci Í. přijedou večer do I. na jednání s USA*, uvedl velvyslanec, ze které vyplývá, že v noci na středu (tj. 8. 4. 2026 – pozn. soudu) W. a T. souhlasily s dvoutýdenním příměřím v jejich něco přes měsíc trvající válce, iránská delegace měla jednat v I. s USA o řešení krize na Blízkém východě. Soud v tomto rozsudku též zjistil, že izraelský útok v červnu 2025 vedl k přísnější kontrole ze strany iránských úřadů, k masovým zatčením více než 20 000 osob podezřelých ze špionáže a podněcování k násilí proti menšinám. Soud má za to, že z uvedených zjištění, která lze považovat i za notorietu, lze přiměřeně vyjít i v projednávané věci. Rovněž lze odkázat i na rozsudek zdejšího soudu ze dne 29. 4. 2026 č.j. 19 Az 29/2025-86, kde se soud také zabýval aktuální situací v Í.

54. Z uvedeného se podává, že bezpečnostní a politická situace v Í. se po vydání napadeného rozhodnutí velmi významně změnila v důsledku vypuknutí mezinárodního ozbrojeného konfliktu v únoru 2026, který přes dočasné příměří nelze dosud považovat za ukončený, situace zatím není ani zdaleka ustálená. Nejedná se sice o pochybení žalovaného, přesto napadené rozhodnutí i s ohledem na současnou situaci v zemi původu neobstojí a musí být soudem zrušeno, soud k této nové skutečnosti musí přihlédnout. Nelze, mimo jiné, pominout, že žalobkyně se považuje za ateistku a zároveň je osobou, která se již delší dobu zdržuje v Evropě, konkrétně v členském státě NATO. Současná situace v zemi je velmi nepřehledná a rychle se vyvíjí. Vzhledem k těmto okolnostem bude třeba znovu posoudit, zda by žalobkyně s ohledem na své individuální charakteristiky nemohla být při návratu ohrožena pronásledováním (při testu přiměřené pravděpodobnosti) či nebezpečím vážné újmy (při testu reálného nebezpečí). Rovněž bude třeba zejména zvážit, zda aktuální situace není důvodem pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu s ohledem na probíhající ozbrojený konflikt v zemi původu. S ohledem na to soud neprováděl k důkazu zprávy o zemi původu označené žalobkyní, neboť pocházely z let 2023 – 2025, a tedy je již nelze považovat za aktuální.
55. Vzhledem k nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu tedy soud nyní nemohl přezkoumat, zda žalobkyně splňuje podmínky pro udělení azylu či doplňkové ochrany.
56. Za této situace napadené rozhodnutí neobstojí a musí být zrušeno, neboť žalovaný nerespektoval závazný právní názor Nejvyššího správního soudu a skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, vyžaduje zásadní doplnění [§ 78 odst. 1 a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s.]. Právní názor vyslovený v tomto rozsudku žalovaného v dalším řízení zavazuje (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
57. V dalším řízení žalovaný v souladu se shora uvedeným a se souhlasem žalobkyně zajistí komplexní psychiatrické a psychologické vyšetření žalobkyně, kde bude zjišťováno zejména jakými potížemi žalobkyně trpí, zda má problémy s pamětí a jakého typu, jaké

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

jsou příčiny všech těchto potíží, zda mají tyto potíže vazbu na její život v Í., jakým způsobem má být s ohledem na její potíže k žalobkyni přistupováno v rámci vedených pohovorů, zda a jakým způsobem její potíže ovlivňují její vystupování a výpovědi v rámci pohovorů, v příslušné zprávě bude rozlišeno, jaké informace sdělila sama žalobkyně, budou popsány metody či vyšetření, které byly použity ke zjištění zdravotního stavu, výstupy z těchto vyšetření, jejich hodnocení odborníkem a jeho závěry. Žalovaný dále provede výslech sestry žalobkyně. Žalovaný poté vyhodnotí, zda a z jakých důvodů lze žalobkyni považovat za zranitelnou osobu a znovu vyhodnotí její věrohodnost. Žalovaný se též bude zabývat aktuální situací v zemi původu a zváží, zda tato situace odůvodňuje poskytnutí azylu či doplňkové ochrany žalobkyni.

58. O nákladech řízení soud rozhodl dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně byla ve věci samé úspěšná, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému. Náklady vynaložené žalobkyní představují náklady právního zastoupení spočívající v odměně za dva a půl úkonu úkony právní služby po 4 620 Kč (dle § 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d) a odst. 3) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném od 1. 1. 2025, tj. převzetí právního zastoupení, podání žaloby, doplnění žaloby ze dne 15. 3. 2026 v hodnotě půl úkonu), tedy celkem 11 550 Kč, a v náhradě hotových výdajů ve výši 3 x 450 Kč, tedy celkem 1 350 Kč (§ 13 odst. 4 téže vyhlášky), a DPH o sazbě 21% ve výši 2 709 Kč. Celková výše nákladů řízení tedy činí částku 15 609 Kč. Vyjádření ze dne 23. 3. 2026 a ze dne 14. 11. 2025 soud neuznal jako účelně vynaložené úkony, neboť k jejich podání soud nevyzýval a žalobkyně v nich neuvedla žádnou další podstatnou argumentaci, kterou by nemohla uvést již v žalobě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. května 2026

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.